

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/101/2022
Identifikačné číslo spisu: 2116212407
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:2116212407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G. G., narodenej X. K. XXXX, L. XXX, E. A., t. č. bytom v E. XX, E. T., E. A. U., zastúpenej advokátom JUDr. Daliborom Pavelkom, Pribinova 46, Hlohovec, proti žalovanému G. G., narodenému XX. C. XXXX, L. XX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., Podzámska 41/A, Hlohovec, IČO: 47 256 371, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/25/2020 zo 16. novembra 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej rozhodne prvoinštančný súd.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom sp. zn. 33C/16/2016 z 8. novembra 2019 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“ alebo „rozsudok okresného súdu“) rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že: I. z hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne: zariadenie detskej izby v hodnote 150 eur, televízor v hodnote 60 eur, konferenčný stolík v hodnote 15 eur, komodu zo spálne v hodnote 20 eur, posteľný rám v hodnote 20 eur, práčku v hodnote 15 eur; II. z hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného: sedáciu súpravu v hodnote 130 eur, obývací nábytok v hodnote 70 eur, jedálenský stôl a stoličky v hodnote 80 eur, zariadenie spálne v hodnote 400 eur, osobný automobil značky Škoda Felicia v hodnote 200 eur; III. do výlučného vlastníctva žalovaného v podiele 1/1 v celosti prikázal nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Hlohovec, obec Kľačany, katastrálne územie L., zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom Okresným úradom Hlohovec katastrálny odbor ako stavba rodinný dom so súpisným číslom XX postavený na parcele č. 77/2; pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 76/1 druh pozemku: záhrady o výmere 424 m²; pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 76/2 druh

pozemku: zastavané plochy a nádvoría o výmere 282 m²; pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 77/1 druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría o výmere 284 m²; pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 77/2 druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría o výmere 90 m²; IV. spoločný záväzok z úverovej zmluvy uzavretej so Štátnym fondom rozvoja bývania z úverovej zmluvy č. XXX/XXX/XXXX v dlžnom zostatku 33 109,35 eur ku dňu zániku BSM prikázal žalovanému; V. spoločný dlh z pôžičky poskytnutej rodičmi žalovaného, H. a K. G., v dlžnom zostatku 4 979,09 eur ku dňu zániku BSM prikázal žalobkyni v pomere 40 % a žalovanému v pomere 60 %; VI. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie hodnoty podielov sumu 23 851,76 eur; VII. žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania; VIII. strany zaviazal zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 3 214,50 eur na účet Okresného súdu Trnava, titulom vyporiadania BSM; IX. vrátil žalobkyni nespotrebovaný preddavok na trovy dôkazu vo výške 21,02 eur.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

2. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 10Co/25/2020 zo 16. novembra 2021 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozsudok krajského súdu“), ktorým: I. rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. až VI. zmenil tak, že 1/ z hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne: zariadenie detskej izby v hodnote 150 eur, televízor v hodnote 60 eur, konferenčný stolík v hodnote 15 eur, komodu zo spálne v hodnote 20 eur, posteľný rám v hodnote 20 eur, práčku v hodnote 15 eur; 2/ z hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného: sedáciu súprava v hodnote 130 eur, obývací nábytok v hodnote 70 eur, jedálenský stôl a stoličky v hodnote 80 eur, zariadenie spálne v hodnote 400 eur, osobný automobil značky Škoda Felícia v hodnote 200 eur; 3/ do výlučného vlastníctva žalovaného v podiele 1/1 v celosti prikázal nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Hlohovec, obec Kľačany, katastrálne územie L., zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom Okresným úradom Hlohovec katastrálny odbor ako stavba rodinný dom so súpisným číslom XX postavený na parcele č. 77/2, pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 76/1 druh pozemku: záhrady o výmere 424 m², pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 76/2 druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría o výmere 282 m², pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 77/1 druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría o výmere 284 m², pozemok parcela reg. „C“ parc. č. 77/2 druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría o výmere 90 m², 4/ žalovanému prikázal spoločný záväzok z úverovej zmluvy uzavretej so Štátnym fondom rozvoja bývania z úverovej zmluvy č. XXX/XXX/XXXX v dlžnom zostatku 33 109,35 eur ku dňu zániku BSM, 5/ žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie hodnoty podielov sumu 28 904,01 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku; II. závislý výrok VIII. o poplatkovej povinnosti odvolací súd potvrdil a III. žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. V odôvodnení uviedol, že predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo celé rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže v konaní o vyporiadaní BSM odvolací súd nie je v zmysle § 379 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom odvolania. Žiadny z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP). Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil disparitu podielov, keďže dôvody disparity uvedené súdom prvej inštancie (odsťahovanie žalobkyne zo spoločnej domácnosti počas manželstva, zohľadnenie zásluhovosti pri výstavbe rodinného domu a nadobudnutí pozemkov, odpojenie rodinného domu od plynu) nepovažoval za dôvodné a spôsobilé disparitu podielov prívodiť. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd nezaradil do BSM pôžičku poskytnutú rodičmi žalovaného vo výške 4 979,09 eur, ktorá mala byť poskytnutá za účelom preukázania 20 % ceny požadovaného úveru pri jeho poskytnutí od Štátneho fondu rozvoja bývania, a to z dôvodu, že podľa odvolacieho súdu bolo v konaní listinnými dôkazmi a výpoveďou žalobkyne preukázané, že pôžička bola rodičom vrátená. K sporným spotrebiteľským úverom, ktoré boli poskytnuté len žalovanému ako dlžníkovi, a o ktorých žalovaný tvrdil, že boli použité na kúpu motorového vozidla a na operáciu očí maloletej U. odvolací súd prijal záver, že žalobca v konaní nepreukázal hodnoverným spôsobom, že finančné prostriedky z úverov, ktoré boli poskytnuté na základe úverovej zmluvy boli použité na spoločný majetok, a preto pri vyporiadaní BSM na ne

neprihliadal. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie neurčil správne výšku vyrovnacieho podielu, ktorá mala byť správne určená sumou 28 904,01 eur, keď hodnota masy BSM je 107 160 eur. Z toho 50 % výška podielu každého z manželov predstavuje sumu 53 580 eur, z ktorej je potrebné odpočítať sumu 280 eur, ktorú žalobkyňa dostala v huteľných veciach a tiež je potrebné odpočítať polovicu výšky nesplateného úveru 16 554,67 eur a tiež sumu 7 841,32 eur predstavujúcu úspory žalovaného pred manželstvom. Rozsudok súdu prvej inštancie v závislom výroku VIII. o zaplatení súdneho poplatku odvolací súd ako vecne správny potvrdil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd tak, že v plnom rozsahu priznal ich náhradu úspešnej žalobkyni, keďže BSM bolo vyporiadané tak, ako žalobkyňa požadovala v žalobe.

Dovolanie

4. Voči predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP navrhujúc napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolateľ poukázal na nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu vo veci disparity podielov a na mimoriadne okolnosti v danom prípade, ktoré nastali pri nadobudnutí pozemku ako aj rodinného domu. Žalovaný a žalobkyňa uzatvorili kúpnu zmluvu za účelom nadobudnutia starého rodinného domu a pozemkov, pričom predávajúcimi boli rodičia žalovaného, kúpna cena bola dohodnutá vo výške 1 Sk. Podľa žalovaného je nepochybné, že pristúpili s rodičmi žalovaného k vykonaniu simulovaného právneho úkonu, skutočne mienili dosiahnuť vlastníctvo pozemkov a starého rodinného domu darom. Výlučnú zásluhovosť žalovaného treba vzhľadom aj pri výstavbe rodinného domu. Žalovaný mal nepochybne finančné prostriedky pred manželstvom, čo sa nedá uviesť o žalobkyni. Žalobkyňa bola na materskej, resp. rodičovskej dovolenke a pracovala od uzatvorenia manželstva, teda od 15. októbra 2005 do konca januára 2006, teda 3,5 mesiaca. V januári 2006 mala žalobkyňa dopravnú nehodu a to využila na čerpanie rizikového tehotenstva, následne bola nezamestnaná po skončení rodičovskej dovolenky s maloletou U. až do júla 2013, kedy 22. augusta 2013 opustila spoločnú domácnosť. Pri výstavbe rodinného domu žalovaný využil svoje stavebné sporenie, pôžičky jeho rodičov na výstavbu rodinného domu ako aj reálne vynaložené prostriedky K. G. (otca žalovaného - poznámka Najvyšší súd Slovenskej republiky) na stavbu rodinného domu. Stavbu rodinného domu ako aj stavebné práce pán G. vykonával so susedmi a kamarátmi ako aj pánom L., ale aj zaplatil jednak im ako aj dodávateľom prác a stavebných materiálov.

5. Žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v časti pôžičky od rodičov žalovaného, ktorú posúdil ako splatnú, a ktorú posúdil odlišne od súdu prvej inštancie. Dovolateľ uviedol, že odvolací súd nedostatočne vysvetlil, prečo sa v tejto veci stotožnil s názorom žalobkyne a prečo výpoveď otca žalovaného, ktorý tvrdil, že pôžička nebola vrátená, ale finančné prostriedky boli použité na stavbu domu, nebola pre odvolací súd kvalifikovaná.

6. Krajský súd odlišne od súdu prvej inštancie posúdil, že poskytnuté úvery na motorové vozidlo, na operáciu očí maloletej U. v Bratislave, na vyplatenie skoršieho úveru žalobkyne neboli využité na spoločný majetok oboch manželov, a preto pri vyporiadaní na ne prihliadol. Dovolateľ namietal nesprávne aplikovanie dôkazov odvolacím súdom, nekonfrontovanie výpovede žalobkyne s listinnými dôkazmi, na základe čoho odvolací súd dospel k nesprávnym záverom. Zároveň rozsudok odvolacieho súdu považoval za zmätočný, nevysvetľujúci vyčerpávajúco, prečo odvolací súd považoval výpoveď žalobkyne za pravdivú a výpoveď a dôkazy žalovaného za málo presvedčivé, resp. za klamlivé.

7. Dovolateľ ďalej namietal nesprávnosť právneho posúdenia vo veci trov konania, z obsahu spisu bolo podľa dovolateľa zrejmé, že ani jedna zo strán sporu nemala v konaní plný úspech, hoci žalobkyňu možno považovať za úspešnejšiu. Je však ťažko vysvetliteľné, presne v akom pomere bola úspešnejšou stranou sporu, preto bolo podľa názoru dovolateľa vhodnejšie rozhodnúť tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

8. K dovolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že v otázkach namietaných v dovolaní sa v celom rozsahu stotožňuje s tým, ako boli vyriešené v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského

súdu a napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny.

Posúdenie vecí dovolacím súdom

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

10. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania, ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

11. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Pokiaľ zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. V danom prípade z dovolania žalovaného vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu na základe § 420 písm. f/ CSP.

13. V zmysle § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

15. Ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom odvolacom návrhu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

16. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

17. Dovolateľ vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ CSP namietal

nesprávne právne posúdenie vo veci disparity podielov, nesprávne právne posúdenie trov konania, nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu vo veci pôžičky od rodičov žalovaného, nesprávne posúdenie dôkazov vo veci úverov žalovaného a z toho vyplývajúce nesprávne a nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu.

18. K namietanej vade nesprávneho právneho posúdenia vo veci samej - disparity podielov ako aj trov konania, dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci (ani keby k nemu naozaj došlo) nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP (R 54/2012 a R 24/2017). Podľa § 432 ods. 1 CSP nesprávnym právnym posúdením možno argumentovať, ak dovolateľ napáda rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 421 CSP. V takom prípade je ale potrebné uviesť právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ pokladá za nesprávne a uviesť v čom spočíva nesprávnosť. Takéto atribúty ale dovolanie neobsahuje. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Najvyšší súd preto dovolanie žalovaného v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP, keďže dovolací dôvod nebol vymedzený v súlade s § 431 CSP.

19. Na ďalšiu odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa posúdenia úverov žalovaného odvolacím súdom na základe nesprávne hodnotených dôkazov dovolací súd uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Ústavný súd SR nedospel k záveru o ústavnoprávnej neudržateľnosti tohto názoru najvyššieho súdu (II. ÚS 465/2017).

20. Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Podstatou tejto námietky žalovaného bola zmena skutkového stavu tak, ako ho zistil krajský súd. Podľa dovolateľa odvolací súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, avšak dovolací prieskum sa nevzťahuje na revíziu skutkového stavu, preto dovolací súd v tejto časti odmietol dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP.

21. K dovolacej námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia, prečo sa odvolací súd priklonil k názoru žalobkyne a nie k názoru otca žalovaného pri posúdení pôžičky od rodičov žalovaného dovolací súd uvádza, že túto námietku nemožno považovať za dôvodnú. Z rozsudku krajského súdu, bod 12. odôvodnenia, je zrejмый záver, že vzhľadom na listinné dôkazy uvedené v tomto bode odôvodnenia rozsudku krajský súd považoval výpoveď žalobkyne za dôveryhodnejšiu ako výpoveď svedka - otca žalovaného, keďže suma 150 000 Sk, ktorá bola žalovanému poskytnutá jeho rodičmi za účelom získania úveru, bola po poskytnutí tohto úveru žalovaným vybraná z tohto účtu. Rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia vyplývajúce z § 393 ods. 2 a 3 CSP a z § 220 ods. 2 a 3 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Je z neho dostatočne zrejмый, z ktorých

skutočností a dôkazov odvolací súd vychádzal, akými úvahami sa riadil a aké závery zaujal k právnemu posúdeniu. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu.

22. Dovolací súd poznamenáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v odvolacom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

23. Záverom dovolací súd uvádza, že žiadna z vytýkaných vád dovolateľom v postupe súdov neznemožnila dovolateľovi realizáciu jeho procesných práv slúžiacich na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v takej miere, že by došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie podané otcom podľa § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné, preto ho odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. f/ CSP.

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.